

gen planer har om at forbyde den forening, hr. Villy Søvndal er medlem af, men jeg skal prøve at redegøre for, hvorfor udvalget mener, at den tidligere § 29, nu § 27, skal bevares i loven.

Kl. 18.15

§ 27 har til formål at beskytte forsvarets om-dømme under væbnet konflikt eller ved truende udsigt hertil, så vel i Danmark som i udlandet, hvor militært personels deltagelse i visse foreninger eller forsamlinger kan sætte spørgsmålstegn ved deres loyalitet i forbindelse med den opståede konflikt eller kan have en negativ signalværdi for befolkningen. Det foreliggende udkast begrænser anvendelsesområdet i forhold til den gældende bestemmelse, idet det efter forslaget i modsætning til den gældende ret nu yderligere kræves, at et forbud skal være nødvendigt for at sikre, at forsvaret kan udføre sine pligter og opgaver på en forsvarlig måde.

Det fremgår af betænkningen, at der er enighed i udvalget om opretholdelse af en bemyndigelse til forsvarsministeren til under ekstraordinære forhold, der truer landets sikkerhed, at forbyde tjenestegørende militært personel at deltage i politiske foreninger eller forsamlinger. Jeg vil sige, at her står jeg naturligvis også til rådighed for yderligere besvarelser. Det er ikke et kardinalpunkt i lovforslaget, men jeg prøver at redegøre for de overvejelser, man har gjort sig i udvalgsarbejdet, og som altså mandede ud i, at man lod bestemmelsen blive i forslaget.

Med hensyn til ICC, Den Internationale Straffedomstol, kan jeg henvise til § 37, stk. 2, i forslaget til militær straffelov, hvor der står: »På tilsvarende måde straffes den, der forsætligt bruger krigsmiddel eller fremgangsmåde, hvis anvendelse er i strid med en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig overenskomst eller med folkeretlig sædvaneret«. Vi er altså dækket ind af § 37, stk. 2.

Hr. Villy Søvndal og også andre har udtrykt bekymring angående ytringsfriheden. Jeg er sikker på, at det vil blive diskuteret under udvalgsarbejdet, men jeg vil lige rette en lille misforståelse. Det er således, at § 33, som hr. Villy Søvndal henviste til, er gældende for journalister under væbnet konflikt. Hr. Villy Søvndal nævnte Berlingske Tidende og spurgte, om det er den paragraf, journalisterne fra Berlingske Tidende kan straffes efter. Det er det ikke, idet sagen ikke omhandler en væbnet konflikt. Det er bare sagt til orientering, men der kan stadig væk selvfølgelig være ting, man ønsker belyst.

Angående spørgsmålet om § 9 og straffrihed var specielt hr. Morten Helveg Petersen inde på problemstillingen. Det er rigtigt, at der var en mindretalsudtalelse, men den gik på formuleringen, altså ikke på, at det ikke kan være interessant. Hr. Morten Helveg Petersen mener, at vi stringent skal følge den internationale formulering, men udvalget var enigt om, at det var et rent formuleringsteknisk spørgsmål, og at resultatet ville blive det samme, hvad enten man brugte den ene eller den anden formulering. Det er bare sagt som forbrugeroplysning, og også her stiller jeg selvfølgelig materiale til rådighed for Forsvarsudvalget under den videre behandling.

Fru Pia Boisen spurgte til definitionen af væbnet konflikt. I stedet for at jeg læser den op her, kan den selvfølgelig oversendes til udvalget, så der kommer en helt firkantet forklaring på, hvad der menes med væbnet konflikt, for den har jeg selvfølgelig også.

Så vil jeg sige til hr. Morten Helveg Petersen, at jeg deler hr. Morten Helveg Petersens opfattelse af, at det er godt, at gummiparagraffen i den gældende lov, altså § 15, forsvinder. Men jeg vil også sige til hr. Morten Helveg Petersen, at hvis vi forestillede os, at man fjernede den militære straffelov, ville det faktisk være den almindelige straffelovs §§ 156 og 157, som var gældende, og så ville vi have lidt af den samme problemstilling, fordi man kan putte utrolig meget ind i lige præcis de to bokse. Det kan siges, at den militære straffelov helt klart definerer, hvad det er for nogle bestemmelser, man er omfattet af.

Så kan jeg måske lidt drillende sige, at jeg med stor interesse har læst Politiken, hvor hr. Morten Helveg Petersen udtalte, at når vi ikke kan få det bedste, altså slippe af med den militære straffelov, må vi nøjes med det næstbedste. Det synes jeg er meget sødt sagt. Det svarer jo til, at når ikke man kan få den, man elsker, må man elske den, man får.

Jeg er selvfølgelig godt tilfreds med den modtagelse, forslagene har fået, og jeg stiller gerne op for at besvare spørgsmål i udvalget, så vi kan få belyst de relevante problemstillinger, der er rejst under debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal blot spørge forsvarsministeren her ved slutningen af debatten, om forsvarsministeren deler Dansk Folkepartis opfattelse af forslaget